

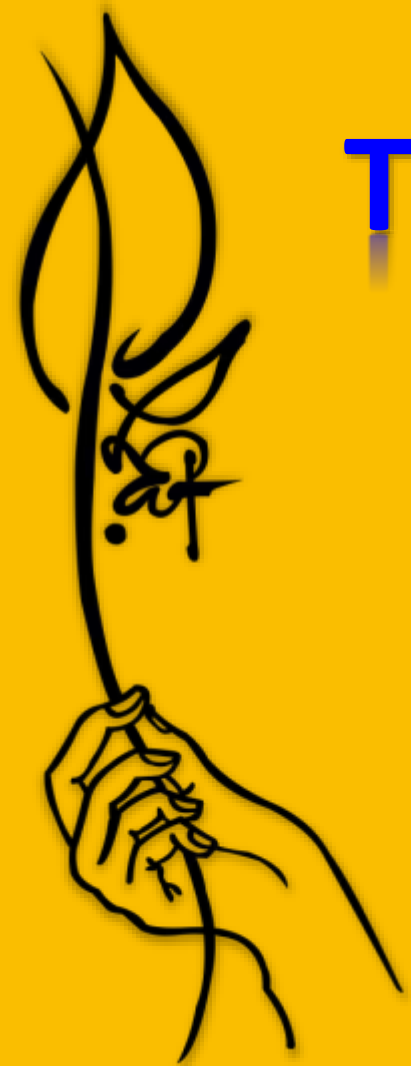

TƯ TƯỞNG PHẬT GIÁO ĐỜI TRẦN

Học kỳ một

TỔNG QUAN THAM VẤN - 3

Bài 14

☀ CÂU HỎI THAM VẤN

- Mô Phật kính bạch trên Thầy! Theo như con được học đối với pháp môn Thiên Tông, con đường ngộ nhập tự tánh tự trung có hai lối:
 - 1) Đốn ngộ – Tiệm tu: *Ngộ thẳng tự tánh rồi sau đó bảo nhậm.*
 - 2) Tiệm tu – Đốn ngộ: *Dụng công đúng pháp, thời tiết nhân duyên chín muồi, bừng ngộ.*
- Khi con đang ngắm nhìn mặt nước trong hồ thì liên tưởng đến hai lối này.
- Nếu là đốn ngộ thì nhận thẳng tánh ướt của nước, không quan tâm là mặt nước động hay yên tĩnh. Bản chất của nước là ướt.
- Nếu là tiệm tu thì trải qua quá trình để mặt nước yên lặng rồi sau đó nhận ra.
- ❖ **Đối chiếu thực tế:** Trong trường hợp đốn ngộ, đưa tay xuống nước (*hoặc có một số tác động trực tiếp đến nước*), bị xô ngã xuống hồ liền biết tánh của nước là ướt. Vậy đối với công phu nhận lại tự tánh thì nhận lại như thế nào? (*Bởi vì tự tánh vốn vô tướng, nếu khởi liền sai*). Xin trên Thầy từ bi chỉ dạy cho chúng con.

✻ CÔNG PHU

❖ XÁC ĐỊNH ĐÓN NGỘ TÁNH:

- Túc duyên tu Thiền nhiều đời, căn cơ lạnh lợi → Đời này, ngay đây tự nhận thẳng – Không qua thứ lớp, lý thuyết hoặc hiểu biết.
- Việc này như nhắm và mở mắt – Không thêm gì – Không làm gì trong ấy được.

❖ KHUYÊN TU:

- Không nên liên tưởng theo hiện tượng bên ngoài.
- Nếu khéo nhận → Nhận thẳng.
- Chưa thể như thế → Quyết chí thực học, chuyên tu, dụng công đúng pháp → Mới đắc lực và có lúc bùng ngộ → Tự khế hợp.
- Nếu tưởng tượng như thế nào đó → Càng xa bản tâm – Công phu không đắc lực.

❖ KHÉO NHẬN: Thực tế: Hoặc là ngay đây đón ngộ - Hoặc phải tu tập dần.

- **Khéo nhận:** Ngay đây khéo nhận thẳng tánh giác sáng: *Không tạo tác, bặt các dấu vết, nhưng không mê → Tánh tự hiện bày.*

CÂU HỎI THAM VẤN

- Mô Phật, kính bạch trên thầy, chúng con có một khó khăn là: Ví dụ như khi chúng con trả lời bài cũ xong. Trên thầy giáo thọ bất ngờ hỏi câu hỏi vận dụng tư duy mà chúng con chưa chuẩn bị trước. Lúc đó, trong đầu chúng con tự nhiên trống rỗng, câu chữ chạy đâu mất tiêu. Khi đó chúng con chẳng biết phải làm sao? Bởi nếu cố gắng cứ trả lời thì chúng con sợ sẽ không đúng, còn nếu không trả lời thì làm phiền thầy giáo thọ đợi lâu.
- Kính mong trên thầy từ bi chỉ dạy cho chúng con ạ.

- Tập giữ bình tĩnh – Không lo sợ, không khấp → Trí tự sáng biết và có câu trả lời.
- Không sợ quên – Không sợ mình không biết → Trí mới sáng, mới trả lời được.
- Biết gì nói đó – Không sợ sai – Đừng nghĩ nhiều quá → Mọi việc sẽ tốt dần.

* CÂU HỎI THAM VẤN

- Mô Phật, Kính thưa Thượng tọa! Các bậc Tôn túc sống trong điều kiện rất khó khăn, lao động nhiều, thời gian học rất ít, nhưng đạt được niềm vui trong sự tu học. Chúng con ngày nay cũng được tu trong môi trường học, tu, lao động nhưng sự thật chúng con lại thấy nhọc nhằn trong đời sống tu học, chúng con cảm thấy mình chưa cân bằng được. Xin Thượng tọa giúp chúng con!

* **TÙY THUỘC CĂN CƠ:** - Thời nào cũng có **căn cơ đặc biệt** và **căn cơ đại chúng**.

- Có bị chi phối bởi hoàn cảnh hay không, là tùy thuộc vào căn cơ, công phu.
- Hoàn cảnh chỉ là yếu tố nhỏ – Không đáng kể.

* **MUỐN TU HỌC TỐT – KHÔNG NHỌC NHẪN:**

- Quyết tu sáng đạo, ý chí cao → Tất cả các duyên (*nhọc nhằn*), đều không can hệ.
- Khi học hoặc lao động, phải định tĩnh, giác sáng để giữ nguồn năng lượng muốn tu.
- Được vậy, khi vào tọa Thiền, sẽ phấn chấn → Công phu mới đắc lực, tiến bộ.

CÂU HỎI THAM VẤN

- Mô Phật, Thưa Thầy! Trên tinh thần Thiên giáo song hành, tu và học đồng thời, chúng con đã có được niềm tin và niềm vui trong sự tu học “Trăm sông về biển tánh”. Nhưng trong hoàn cảnh hiện nay, chúng con phải học nhiều hơn, dùng mọi kỹ năng để đào sâu tìm tòi nghiên cứu nên thường chạy theo kiến thức, phải trái, đúng sai, có nhiều vấn đề trong việc học nên thường bị mất mình. Đặc biệt, trong thời gian học thi dồn dập, việc học vượt hẳn sức tu. Cho nên, mặc dù chúng con biết học để tu, luôn thực hành trở về với tánh giác nhưng rõ biết trong tâm mình đang bị nhọc nhằn, không thật sự an nhiên.
- Kính mong Thầy từ bi chỉ dạy cho chúng con!